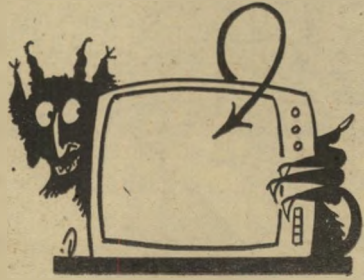

לקראת השנה החדשה. מתי כבר, סוף-סוף, יחוסל מלאי הסרטים הנמצאים במחיר סני הטלוויזיה הישראלית? סרטים כאלה

כמו שהוצגו בערב ראש-השנה גורקו בר חו"ל מוזמן לפתיחה-אשפה. ומי הם הגאונים שהחליטו להקרין בליל ראש-השנה סרט פסיכופוליטי בשם תורגאן? דווקא בערב שבו רוב מקומות הביילוי והבידור סגורים. מצאו לנכון להתעלל במאות אלפי צופים ולהאכילם (עד בחילה) בסרט שרק השטן יודע מדוע ביכלל הוקרן. אולי זה החטא ועונשו לכל אלה שצפו בערב אומלל זה בטלוויזיה הישראלית ולא הירדנית.

מישפחת שדובסקי, תל-אביב.
מישפחת שפיגל, תל-אביב.
מישפחת סלמן, חולון.
מישפחת היידלמן, נתניה.

האשמה: השתייכות ללאום אחר

בתאריך 14.9.76 פורסם במערב מאמר בלתי-אחראי מאת דליה מזורי, תחת הכותרת: "הרופאים בורחים ואין להם תחילת-ליף". שממנו ניתן להבין שהרופאים הערביים בבית-החולים בעפולה מתקבלים לעבודה כדי להחליף רופאים יהודיים שברחו ולא נמצא להם מחליף. וכי רמתם של הרופאים הערביים ירודה מו של עמיתיהם היהודיים.

כתבנו מיכתב למערכת מעריב, וציגנו את חומרת הטענות הנ"ל, את רוח הגזענות הנודף מהן ואת היחסים הטובים השוררים בינינו לבין עמיתינו וזשבהם רצתה הכתבה לחבל. ומה עשה מעריב לתיקון העוול? כדי לצאת ידי חובה הסייפק, בתאריך 28.9.76, בפירסום קטעים "נבחרים" מהמיכתב. יתירה מכך, ניסה להציג את הבעייה כאלו חלה סעות-דפוס, בציינו: "מיספרם של הרופאים הערביים בבית-עפולה הוא שיבעה ולא 15, כפי שגדפס".

תגובתו זו של מעריב, כלומר פירסום מעוות של מיכתב שבא להצביע על העוול שנעשה בפירסום הכתבה, בלי קביעת עמדת המערכת בנדון, לא מעל דפי העיתון ולא בפנייה אישית, מביאה אותנו לשאלה: האם פירסום דיכורי כזו ואפלייה המופיעים עם בכתבותיה של דליה מזורי (ודוגמאות רבות בדיננו). הם מדיניותו הבלתי-מוצגת של מעריב?

הבעייה אינה מיספרם של הרופאים הערביים בבית-החולים, והוויכוח אינו על רמי תם של אלה שתעודות-הצטיינות בכיסם. הבעייה היא הוצאת דיבה והכתמת שמה של קבוצת רופאים, שאשמתה היחידה היא השתייכותה ללאום אחר. קבוצה זו שוקדת יומם ולילה על הקטנת סיבולת של החולה, ללא הבדל דת, גזע או לאום.

האם זוהי השליחות של עיתון ועיתונאית?

ד"ר עומר דאהר, ד"ר פארם נסאר, ד"ר נחלה בשארה, ד"ר גהאר בשארה, ד"ר שחארה חג, ד"ר ניקולא דה, ד"ר יאסר רינאווי, בית-החולים המרכזי בעמק, עפולה

איחולים באיחור

מיטב האיחולים לשנה החדשה, ממרחק עשרת-אלפים קילומטר.

ראובן קריק, אוסטין, טקסאס
● ד"ר ראובן קריק, סופר ומרצה לטיפות, מלמד עתה באוניברסיטה באוסטין, טקסאס.

שנה טובה ומבורכת — שנת שלום.
רוקף (שמעון) עדן, ברלין

שנת עבודה פוריה לכל חברי המעיכת והמשך ביעור השחיתות.
גידעון שמיר, טיבני, אוסטרליה

מה שידוע לידלן.

ראיתי בטלוויזיה את הראיון עם המיידע לתפקיד נגיד בנק-ישראל, אשר ידלן. אני לא יודעת אם שמתם לב לכך, אבל ידלן חזר כמה פעמים בראיון על הפסוק "אני איש העולם הזה". או ממתי העולם הזה עולה ומטפס על אנשי העולם הזה? מרים נרב, תל-אביב

הייתי מציע שבמקום את משרת הנגיד, יקבל אשר ידלן את משרת מבקר-המדינה. זה על סמך מה שפורסם אודותיו בימים האחרונים, נראה שהוא מיטיב להכיר את כל הפוי-לע-שטיק בעולם-העסקים, כך שאותו לא יצליחו לסדר. הוא כבר יידע איך לתפוס את כל הרמיאים. הוא מכיר את השיטות.

פינחס פוזילוב, תל-אביב

ידלן
בזמן האחרון אתם מרבים, בייחוד בי גיליונות האחרונים, להדפיס עמודים שלי מים מתוך גיליונות העולם הזה קודמים. נכון שאותם גיליונות מכילים, במקרים רבים, פרשיות שהן עכשיו בחדשות (כמו פרשת ידלן). או אם כך, מדוע שפשוט לא תוציאו למכירה את אותם גיליונות, במקום לפרסם את צילומיהם?

חנוך צבי, רחובות

טרנזיסטור למדליפים

יש לעקור אחד ולתמיד את גנע ההדפות אשר פגע באנשי ההנהגה בארץ. מדוע, אם כן, שלא להצמיד אל גוף השר או חברה-הכנסת, משדר בועיר-אנפין (כדוגי

מת הטרנזיסטור המוצמד לליבות חולי-לב מסוימים). אשר יעביר את כל מוצא פיהם אל מרכז-בקררה ראשי. ברגע היקלט ההדף לפה, יפסיק מרכז זה — אוטומטית — את שטף דיבורו של המדליף.
שמעון איזון, תל-אביב

מחדל זועתי

ברצוני להגיב על המאמר "ההתמצה הגדולה" (העולם הזה 2039). אני מקבל את הביקורת שהיתה כלולה בו נגד מאיר עמית ואליקים העצני, בראיון הטלוויזיוני שנערך עמם לקראת ראש-השנה. לפי דעתי, המגיש ניסה להציג אותם בצורה חיובית, ואילו את דמותו של שלמה אבינרי לשלילית. אולם דיכורי הביקורת ברישימה, נגד יוסי שריד והפרופסור אבינרי, נראים לי כהכללות שרירותיות למדי. כל ברדעת יודע, שאבינרי צמח מהערם לס האקדמאי ואין הוא שש לקאריירה עסקנית. כמרכיב איני רואה כל רע בזה שרצונו של ח"כ שריד ליישב מיספר רב של יהודים בגליל, במקום ביהודה ובשומרון. אבינרי תואר ברשימה כ"ימני מתון". כידוע התמנה אבינרי כמנכ"ל משרד החוץ, בין השאר בגלל תמיכתו ביגאל אלון. עמדותיו של אלון מייצגות את השמאל במפלגת העבודה.
שמעון אירוב, תל-אביב

מחדל זועתי בטלוויזיה הישראלית —

גֶּפֶק טֶבֶק
אמטל-אמלוס
לגברים בלבד!
לגברים, כמו
שנשים אוהבות...

מיר

עץ הזית

כדור הזהב של הפיס יכול להיות שלך

פרס ראשון 500,000 ל"י

פרס כדור הזהב 100,000 ל"י

פרס ראשון עשוי להצטבר ל: 600,000 ל"י

נופעל הפיס